

Ilka Pacovská

# Tulák snů

V podzimních barvách

jak babí léto  
cestu mi zkřížil  
tulák snů,  
pak ruku v ruce  
vedl mě s sebou  
do dlouhých nocí  
a chladných dnů.

Je proti rozumu  
vláčet se mrazem,  
ustlat si  
v království kamenů,  
měsíc a hvězdy  
mít na dosah ruky  
a na rtech píšeň  
tuláka snů.

V dlani mě pálí  
od jeho stisku,  
les plný je  
bludných kořenů,  
proč musím za tebou,  
má lásko, mé prokletí,  
proč stále slyším  
tuláka snů?

